

بومی‌سازی یکی از اقلام راهبردی در بخش بالادستی صنعت نفت

پمپ درون‌چاهی میله‌ای مکشی (SRP) که یکی از اقلام ده گروه کالاهای راهبردی صنعت نفت است با همکاری شرکت ملی مناطق نفت‌خیز جنوب و دانشگاه چمران بومی‌سازی شد.

مدیرعامل شرکت ملی مناطق نفت‌خیز جنوب در آئین بهره‌برداری از پروژه‌ی ساخت داخل پمپ درون‌چاهی میله‌ای مکشی (SRP) که برای نخستین بار روی دکل حفاری چاه-۵۰ آب‌تیمور نصب شد اظهار کرد: این پمپ با ظرفیت احیای تولید میانگین ۸۰۰ بشکه در روز ساخته شده است. بیژن عالی‌پور گفت: برای افزایش توان تولید نفت، خوداتکایی در ساخت کالاهای اساسی صنعت نفت حرف نخست را می‌زند. وی گفت: پروژه‌ی ساخت داخل این پمپ‌ها برای فرازآوری مصنوعی نفت از چاه توسط شرکت ملی مناطق نفت‌خیز جنوب و با همکاری دانشگاه شهید چمران از سال ۹۳ کلید خورد و امروز نخستین پمپ ساخته شده به بهره‌برداری رسمی رسید. مدیرعامل شرکت ملی مناطق نفت‌خیز افزود: پمپ‌های میله‌ای مکشی را چینی‌ها وارد ایران کردند و طی قراردادی نصب این مدل پمپ‌ها در ۳۸ حلقه چاه به چینی‌ها واگذار شد. تا پیش از این پمپ میله‌ای مکشی را از شرکت‌های اروپایی، چینی و روسی

بودیم و امروز این هدف محقق شده و برای تهیه این کالا نیازی به شرکت‌های خارجی نداریم. وی تصریح کرد: ساخت داخل پمپ‌های درون‌چاهی مورد نیاز شرکت ملی مناطق نفت‌خیز جنوب، صرفه‌جویی ارزی قابل توجهی برای کشور خواهد بود و امیدوارم با همکاری دولت و وزارت نفت این دستگاه در سال حمایت از کالای ایرانی به تولید انبوه برسد. ■

با کیفیت پایین تری از نمونه‌ی ساخت داخل خریداری می‌کردیم اما خوشبختانه با عملکرد خوب این دستگاه، تعداد ده پمپ دیگر برای احیای سایر چاه‌های مناطق نفت‌خیز به دانشگاه چمران سفارش ساخت دادیم. عالی‌پور افزود: پمپ‌های میله‌ای مکشی (SRP) یکی از اقلام ده گروه کالای اساسی و راهبردی صنعت نفت است که طبق دستور وزیر نفت مکلف به بومی‌سازی آن

سرمایه‌گذاری جهت تزریق پلیمر در دریای شمال

۲۰۰۰ میلادی به بعد به علت تخلیه‌ی میدین قدیمی و نیز کاهش تدریجی سرمایه‌گذاری در پروژه‌های جدید، تولید نفت و گاز از بخش بریتانیایی دریای شمال افت کرده است. در حال حاضر برخی از شرکت‌های نفتی مانند شورون در حال سرمایه‌گذاری روی فن‌آوری‌های جدید ازدیاد برداشت در این مخازن است. ■

می‌رود ضریب بازیافت ۷-۵ درصد افزایش یابد. طبق گفته‌ی سخنگوی شورون چاه‌های تزریق پلیمر در سال‌های ۲۰۲۱-۲۰۱۸ میلادی در مدار تزریق قرار خواهند گرفت. این شرکت مجری انجام پروژه و مالک ۸۵ درصد از این میدان است. شرکت داناپترولیوم نیز ۱۵ درصد دیگر از مالکیت این میدان را دارد. به‌نوشته‌ی بولتن راه ازدیاد برداشت، از سال

شرکت نفتی شورون آمریکا در اکتبر سال جاری اعلام کرد این شرکت برای اولین بار جهت افزایش تولید از مهم‌ترین میدان خود در دریای شمال، اقدام به سرمایه‌گذاری در زمینه‌ی ازدیاد برداشت توسط روش پایه آبی تزریق پلیمر کرده است. در این میدان با طول عمر بیست سال شش حلقه چاه افقی طویل با هدف تزریق پلیمر حفر خواهد شد که انتظار

نقش افزایشها در کاهش هزینه‌های حفاری در صنعت نفت ایران

افزایشهای حفاری پژوهشگاه صنعت نفت ایران می‌تواند هزینه‌های مربوط به گل حفاری را تا یک‌ششم کاهش دهد. جعفر توفیقی در حاشیه‌ی آئین رونمایی از افزایشهای حفاری در بیست‌وسومین نمایشگاه نفت، گاز، پالایش و پتروشیمی با بیان اینکه افزایشهای حفاری تولید شده در پژوهشگاه صنعت نفت به صورت عملیاتی در پنج چاه اکتشافی کشور با موفقیت صد درصدی به کار گرفته شده گفت: امروزه گل حفاری از مسائل مهم مربوط به افزایش سرعت حفاری به‌شمار می‌رود. رئیس پژوهشگاه صنعت نفت افزود: این مرکز با همکاری پژوهش و فن آوری شرکت ملی نفت ایران با ساخت این افزایشهای حفاری به شدت جلوی هرزروی گل حفاری در چاه‌های نفتی و گازی را گرفته که این موضوع صرفه‌ی اقتصادی زیادی در صنعت نفت برای کشور به‌همراه خواهد داشت. همچنین در این مراسم ابراهیم طالقانی

سرپرست مدیریت پژوهش و فن آوری شرکت ملی نفت ایران با تأکید بر آنکه این مدیریت پژوهش را با هدف ایجاد ارزش افزوده در بخش‌های عملیاتی صنعت نفت انجام می‌دهد گفت: امروزه یکی از موارد هزینه‌بر در صنعت حفاری کشور گل حفاری است. خوشبختانه پژوهشگاه صنعت نفت با افزودن افزایشهای حفاری به گل معمولی از خروج میلیاردها تومان پول از کشور جلوگیری کرده است. وی ادامه داد: افزایشهای حفاری ساخته شده توسط پژوهشگاه صنعت نفت می‌تواند در زمینه‌ی اقتصادی، محیط زیست، هرزروی و اشتغال در صنعت حفاری تأثیر به‌سزایی داشته باشد؛ وانگهی مدیریت پژوهش و فن آوری شرکت ملی نفت ایران با پژوهشگاه صنعت نفت در زمینه‌های دیگری مثل مدل‌سازی حوزه‌های رسوبی و استفاده از فن آوری نانو در حوزه‌ی محیط زیست همکاری دارد که به‌زودی از دستاوردهای این بخش رونمایی

خواهد شد. طالقانی با اشاره به علاقه‌مندی مدیریت اکتشاف شرکت ملی نفت برای استفاده از افزایشهای حفاری تولید شده گفت: این مدیریت برخی چاه‌های اکتشافی کشور را برای استفاده از این افزایشها کانیداکرده؛ از این‌رو گام بعدی ما در این حوزه تولید صنعتی افزایشهای مذکور است. محمدرضا حرّ معاون فنی مدیریت اکتشاف شرکت ملی نفت ایران نیز در این مراسم تأکید کرد: هر یک از افزایشهای حفاری امروزه در دنیا برای حوزه‌ی رسوبی خاصی ساخته می‌شود. به‌عبارت دیگر امروز پژوهشگاه صنعت نفت ایران این افزایشها را برای چاه‌های نفت و گاز کشور ابداع کرد. وی با بیان اینکه امروزه هر بشکه گل حفاری به‌طور میانگین ۴۰۰ هزار تومان برای کشور هزینه دارد گفت: با به‌کارگیری این افزایشها سالانه از خروج ۵۰۰-۴۰۰ هزار یورو ارز از کشور جلوگیری می‌شود. ■

ارائه‌ی نرم‌افزار شبیه‌ساز قدرت امواج در دریا

یک دانشجوی دکترای کامپیوتر دانشگاه منچستر نرم‌افزاری طراحی کرده که شبیه‌سازی‌های علمی و مهندسی پیچیده را انجام می‌دهد. این نرم‌افزار با استفاده از پردازنده‌های گرافیکی قوی (GPU) قادر به شبیه‌سازی امواج اقیانوس در برابر سازه‌های دریایی از قبیل توربین‌های بادی دریایی و سکوه‌های نفتی است. این شبیه‌سازی‌ها می‌تواند تأثیر بالقوه‌ی امواج بر سازه‌ها را پیش‌بینی کرده و ابزاری ارزشمند در طراحی سازه‌های دریایی باشد.

الکس چو طراح و ارائه‌دهنده‌ی این نرم‌افزار معتقد است که مهندسان و محققان می‌توانند با استفاده از این نرم‌افزار سایت‌های دریایی را شبیه‌سازی کنند و نیازی به بازدید و آزمایش‌های پرهزینه در این زمینه نیست. شبیه‌سازی‌های پیچیده از قبیل الگوهای جزر و مدی نیازمند میلیاردها محاسبه و میلیون‌ها نقطه داده (data points) است که باید توسط ابررایانه‌ای پردازش شود که از صدها پردازنده‌ی مرکزی (CPU) متصل به هزاران هسته‌ی محاسباتی تشکیل می‌شود. این کار میلیون‌ها پوند هزینه داشته و انرژی

زیادی نیز مصرف می‌کند. به‌همین دلیل تعداد محدودی از شرکت‌های بزرگ به این ابررایانه‌ها دسترسی دارند. این محقق گفت: با استفاده از این فن آوری، هزینه‌های شبیه‌سازی‌های پیچیده از صدها هزار پوند به چند هزار پوند کاهش می‌یابد. مزیت این روش آنست که محققان و شرکت‌های انرژی کوچک نیز قادر به پرداخت هزینه‌ی یک لپ‌تاپ نسبتاً قدرتمند یا کامپیوتری با GPU قوی هستند و این شبیه‌سازی در دسترس همگان قرار می‌گیرد. ■

پیش‌بینی‌ها از آینده‌ی قیمت نفت

وزیر انرژی امارات اعلام کرد که اوپک برای دستیابی به قیمت مشخصی برای نفت تلاش نمی‌کند. به گزارش رویترز سهیل المزروعی وزیر انرژی امارات و رئیس دوره‌ای سازمان کشورهای صادرکننده‌ی نفت اعلام کرد: تولیدکنندگان نفت عضو اوپک قیمتی خاص را برای نفت هدف قرار نداده‌اند. وی همچنین درباره‌ی سطح سرمایه‌گذاری در صنعت نفت در سال‌های ۲۰۱۹ و ۲۰۲۰ میلادی اظهار نگرانی کرد. قیمت شاخص نفت خام برنت اکنون حدود ۷۷ دلار برای هر بشکه است.

با این حال پس از آنکه پیش‌بینی‌های قیمت نفت (برنت) از حدود ۵۰ دلار به حدود ۶۰ دلار رسید اداره‌ی اطلاعات انرژی آمریکا اخیراً در گزارش چشم‌انداز کوتاه‌مدت انرژی قیمت نفت برنت را برای ۲۰۱۸ معادل ۷۱ دلار پیش‌بینی کرده است. طبق تحلیل اقتصاد و نفت شاید بتوان گفت همزمانی سه عامل مهم یعنی افت تولید نفت ونزوئلا، تعهد کم‌نظیر کشورهای اوپک و غیراوپک به کاهش تولید و در نهایت افزایش نگرانی درباره‌ی خروج بخشی از نفت ایران از بازار نفت (که احتمالاً در ماه‌های آینده رنگ واقعیت به خود

در کنار این موارد باید منتظر ماند و دید که واکنش نفت شیل به رشد قیمت نفت تا چه حد و با چه سرعتی خواهد بود. اگرچه به نظر می‌رسد این واکنش در کوتاه‌مدت نتواند قیمت سالیانه‌ی نفت را در محدوده‌ی ۶۰ دلار نگه دارد. ■

می‌پذیرد) این افزایش را رقم زده است. اداره‌ی اطلاعات انرژی آمریکا پیش‌بینی کرده قیمت نفت در ۲۰۱۹ به ۶۶ دلار برسد. تخمین جدید قیمت نفت برنت در ۲۰۱۸ و ۲۰۱۹ توسط این اداره در ماه می به ترتیب ۷ و ۳ دلار بیش از تخمین گزارش ماه آوریل است.

امضای توافق‌نامه‌ی مشترک برای پروژه‌ی یکپارچه‌ی گاز در عمان

همچنین خدمات جانبی از جمله کشتیرانی برای عمان ایجاد کند که این به لطف یک کارخانه‌ی مایع‌سازی مدولار کوچک در بندر سحر ساخته خواهد شد. این کارخانه که حدود یک میلیون تن در سال ظرفیت دارد به دلیل ضرورت توسعه‌ی بازار LNG Banking، انعطاف‌پذیری را برای توسعه فراهم می‌کند. ■

۵۰۰ میلیون توسعه خواهند داد. توتال قصد دارد گاز تولیدی سهم خود از این پروژه را برای ایجاد هاب ال.ان.جی منطقه در عمان استفاده کند. آرنود برولیاک رئیس بخش اکتشاف و تولید توتال اعلام کرد این شرکت قصد دارد با استفاده از تجربه‌ی خود در زمینه‌ی ال.ان.جی فرصت‌های جدیدی در بازار انرژی و

شرکت توتال تفاهم‌نامه‌ی (MOU) جهت توسعه‌ی پروژه‌های گازی در عمان امضاء کرده که هر دو بخش بالادست و پایین‌دست را شامل می‌شود. دو شرکت مطرح شل و توتال به‌عنوان اپراتور به ترتیب با سهم ۲۵ و ۷۵ درصد چندین بلوک اکتشافی گاز طبیعی واقع در منطقه‌ی بزرگ باریک در بلوک-۶ را با هدف تولید گاز اولیه‌ای در حدود